

Stenhammarens

gårdsägareförenings

styrelse behandlade på sammanträde den 21 april frågan om stadens indelning i trenne sotaredistrikt med järnvägen till gräns samt frågan om ett folkbadhus för södra staden. Styrelsen fattade då beslut att inbjuda ett par dussin för samhället intresserade personer för frågornas ytterligare behandling. Detta sammanträde hölls i går afton på centralhotellet, och till detsamma hade infunnit sig ett tjugotal af de inbjudne.

Hr P. A. Ångström öppnade sammanträdet och utsågs till ordförande. Därpå upptogs till behandling

Managen den 1 maj 1899.
sotarefrågan.

Brandchefen G. Helligren anförde några siffror, huru ofta brandkårerna i olika städer finge utrycka i och för soteld i förhållande till andra uttryckningar. I Malmö, där det var minst, utgjorde det 4 %, Härnösand 10, Göteborg 14, Stockholm 33, Karlstad 50 och Norrköping 51. I Sundsvall och Gäfle utgjorde uttryckningarna i och för soteld den högsta procenten eller 55. Man kunde ej yttra sig bestämt angående orsaken till de många soteldarne, antingen den läge hos sotningen eller att distriktet vore för stort, hvaregenom det kunde vara nödvändigt att dela staden i flere distrikt, eller om möjligen rökgångarne voro krångligare byggda här än i andra städer. Den synpunkten framhölls bl. a. af byggmästare Nilsson och fick ett stöd däraf, att brandchefen, på särskild förfrågan, upplyste, att vissa hus voro mera hemsökta af soteldar än andra.

Beslutet blef emellertid att uppdraga åt styrelsen för Stenhammarens gårdsägareförening att inkomma till brandstyrelsen med anhållan om utredning i frågan, hvarefter man sedermera, om det ansåges påkallat, skulle ingå till drätselkammaren med motiverad framställning i frågan.

Vidare uttalades önskvärdheten af att i gårdar om blott 1 å 2 våningar sotning ej skulle behöfva ske oftare än hittills.

Vidare behandlades frågan om

folkbadhus och tvättstuga

söder om järnvägen.

Hr Röst uttalade sig till en början emot förslaget, emedan det skulle vara omöjligt att erhålla vatten. Gent däremot framhölls emellertid, att vattenåtgången för området ej skulle bli större utan snarare mindre, enär nu de få vattenkastarne voro starkt anlitade i och för klädtvätt, hvarvid vattnet finge rinna i timal och ofta hela nätterna. Genom ett tvätthus skulle däremot detta regleras och vattenåtgången begränsas till det minsta behöfliga. Inför denna beräkning stälde sig hr Röst också på förslagets sida.

Detta gick ut på, att någonstädes söder om järnvägen — förslagsvis nämdes dels tomt i Oredan, dels någon af de obebygda tomterna väster om Fredsgatan — skulle byggas ett folkbadhus i förening med tvättstuga, där bad skulle kunna erhållas till sådan pris, att alla skulle kunna använda sig däraf. Medel skulle anskaffas genom aktie-teckning utan egentlig beräknad vinst och af staden skulle begäras fri tomt, fritt vatten samt eventuellt någon provisorisk byggnad, exempelvis folkköket.

Mötets beslut blef att styrelsen skulle till stadsfullmäktige ingå med skrifvelse som motiverade nyttan och nödvändigheten för staden af sådan anläggning och innehölle ofvan nämnda anhållan.

Vi gratulera gårdsägareföreningen till detta vackra och samhällsnyttiga uppslag och våga vi på förhand uttrycka den förhoppning, att stadsfullmäktige skola tillmötesgå framställningen. Vi skola återkomma till ämnet med snaraste.